

החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי – מחצית שנייה לשנת 2016

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 35/16, מתאריך 26.06.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 19.06.2016 הגיע המפר לכאורה לנמל תעופה בן גוריון במטרה לעזוב את ישראל כשברשותו כספים בסך 190,450 דולרים (סכום שווה ערך ל- 735,708 ש"ח) עליהם לא הצהיר, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו מידי כלל הכספים.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Dawit Kashay (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת סכום של 190,450 דולר מישראל בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק ביום 19.6.2016.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 19.6.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 26.6.2016. המפר לכאורה יוצג בדיון זה באמצעות בא-כוחו, עורך הדין ששון צדקיהו.
3. בחקירה ובדיון נכח מתורגמן לשפה האמהרית.
4. המפר הגיע ביום 19.6.2016 לנמל התעופה בן גוריון בכוונה לעזוב את ישראל ולחזור לאתיופיה במסגרת הליך של "עזיבה מרצון" ובליווי של נציג רשות האוכלוסין וההגירה במשרד הפנים. המפר הגיע לשדה התעופה עם מי שלטענתו הוא קרוב משפחתו, מר מקונן. למר מקונן, אשר עובד כמאבטח בחברת אבטחה המספקת שירותים למתחם משרדי ממשלה בירושלים, היה אישור כניסה מיוחד שאפשר לו להיכנס עם המפר עד לאזור העלייה למטוס וזאת דרך מעבר מיוחד לעובדים/מבקרים בעלי אישור. כפי שעולה מחומר החקירה, לאחר שהגיעו לשדה התעופה, העביר המפר תיק, שבו 120,000 דולר במזומן, למר מקונן. מר מקונן עבר עם תיק הגב, דרך המעבר המיוחד והעביר את התיק למפר רק במועד עלייתו למטוס. נציג משרד הפנים, שראה את ההעברה של התיק, מנע מהמפר לעלות למטוס וקרא לאנשי המכס בשדה התעופה להגיע למקום.
5. לאחר בדיקה של בודקי המכס, התגלה כי פרט לכספים שהיו בתיק הגב, היו ברשותו של המפר לכאורה כספים נוספים בסך כ- 70,000 דולרים, אותם נשא על גופו, בארנקו ובמעטפות בכיסו מכנסיו. כלל הכספים, הסתכמו כאמור, לסכום של 190,450 דולרים.
6. בכל הנוגע למקור הכספים, הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענתו של המפר בכל הנוגע לכספים שהיו על גופו, שלפיה מדובר בכספים שהעבירו לו חבריו על מנת שיעבירם למשפחתם באתיופיה וזאת לאור הרישומים שהציג ושכללו את שמות החברים ואת הסכומים שהעבירו.
7. שונים פני הדברים בכל הנוגע לסכום של 120,000 דולרים שהיו בתיק שנשא מר מקונן ואשר לטענת המפר מקורם בחסכוניותו מעבודתו בזמן שהותו בישראל. גם אם תקבל הוועדה את טענת המפר, לפיה עבד במשך כל תקופת שהותו בישראל (76 חודשים) - למרות שבחקירתו אמר שעבד רק במשך 45 חודשים, וגם אם תתקבל טענתו שהרוויח בממוצע כ- 7,000 ש"ח בחודש ולא העביר מעולם כספים למשפחתו באתיופיה, עדיין אין בכך כדי להסביר איך הצליח לחסוך 120,000 דולר, וזאת לאחר שהסביר ששילם 700 ש"ח בחודש שכר דירה והיה עליו להוציא סכומים נוספים

לצורך מחייתו, גם אם מדובר בסכומים מינימליים. כמו כן, המפר לא הציג בפני הוועדה כל אסמכתא או אישור המעיד על כך שמדובר בכסף שהרוויח בזמן שעבד בישראל.

8. הוועדה רואה בחומרה רבה את האופן שבו ניסה המפר להוציא את הכספים מהארץ ללא דיווח. המפר תכנן מבעוד מועד את פיצול הכספים, כך שחלק יהיו על גופו וחלק בתיק גב, ואף העביר את תיק הגב למר מקונן, אשר הכניסו לשטח האווירי בשדה התעופה מבלי שעבר את הבדיקות הנדרשות שכן היה לו אישור כניסה מיוחד לנתב"ג אותו קיבל מבעוד מועד. גרסתו של המפר באשר לפיצול הכספים והעברת התיק למר מקונן רצופה בסתירות ובשינוי גרסאות. כך, כשנשאל במהלך הדיון מתי ביקש ממר מקונן להתלוות אליו לשדה התעופה, אמר כי הם דיברו יום אחד לפני הנסיעה. לאחר שנאמר לו על ידי חבר הוועדה כי הליך קבלת אישור הכניסה המיוחד לוקח לפחות מספר ימים, הוא שינה את גרסתו ואמר שאינו זוכר מתי דיבר עם מר מקונן וביקש ממנו לבוא איתו לשדה התעופה. סתירה נוספת נוגעת לאופן פיצול הכספים. מר מקונן תיאר בחקירתו מיום 19.6.2016 כי לאחר שהגיעו לשדה התעופה הוא ראה שהמפר חילק את הכסף שהיה ברשותו, כך שחלק מהכסף יהיה בתיק וחלק על גופו ובלשונו "ראיתי שהוא הכניס והוציא מעטפות של כסף". לעומת זאת, המפר אמר בדיון בפני הוועדה שהכספים שהוא קיבל מחבריו היו על גופו מלכתחילה, כבר כשיצא מביתו שכן לא היה לו מקום לשים אותם בתיק הגב. גם בנוגע למועד העברת תיק הגב למר מקונן ישנן סתירות בגרסת המפר, כאשר בחקירתו אמר שבמהלך הנסיעה לשדה התעופה, ועוד לפני השקילה והבדיקה של התיקים, היה התיק אצל מר מקונן, טען במהלך הדיון בפני הוועדה שהתיק עבר למר מקונן רק לאחר שקילת התיקים (גרסה התואמת לגרסתו של מר מקונן בחקירתו), וכי אינו זוכר מה אמר בחקירה.

9. לכל אלה מצטרפת העובדה שהסבריו של המפר בנוגע לסיבה בגינה ביקש את ליווי של מר מקונן לשדה התעופה לא הניחו את דעתה של הוועדה. השינויים בגרסתו של המפר, אי הדיוקים והפרטים שאינם מתיישבים עם ההיגיון והשכל הישר, אינם מאפשרים לקבל את טיעוניו של המפר באשר לתום ליבו ומצביעים על התנהלות מכוונת שמטרתה העברת הכספים והוצאתם מהארץ מבלי שייתפסו.

10. הוועדה רואה בחומרה רבה את מעשיו של המפר הכרוכים בהוצאת כבודה המכילה כסף מהארץ, באמצעות אדם נוסף אשר אינו עובר את הבדיקות הקפדניות אותן עוברים הנוסעים, וזאת תוך ניצול האישור שקיבל מתוקף היכרותו עם גורמים שונים במסגרת עבודתו כמאבטח במשרד ממשלתי. מעבר להפרת חובת הדיווח הקבועה בחוק איסור הלבנת הון, שבה עוסקת החלטה זו, הוועדה רואה לנכון לציין כי מדובר בהתנהלות אשר יש בה כדי לסכל את מנגנוני הביטחון השונים הפועלים בשדה התעופה, אשר נועדו להגן על שלומם וביטחונם של העוברים בו.

11. המפר טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח על כספים לפי חוק איסור הלבנת הון וכי ממילא לא הייתה לו כוונה להפר אותה. לעניין המודעות לחובת הדיווח, הוועדה תציין כי חובת הדיווח הקבועה בחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהופרה וכדי להטיל בעקבות כך עיצום כספי. לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, וממילא גם לא נדרשת קביעה בדבר הכוונה להפר אותה. די בכך שהוצאו מהארץ כספים מעבר לסכום הקבוע בחוק מבלי דיווח כדי לקבוע שהחובה הופרה, כפי שקובעת הוועדה במקרה זה. עוד טען המפר כי מקורו של הכסף אינו בעבירה פלילית, אך גם טענה זו דינה להידחות שכן החוק אינו דורש הוכחה בדבר מקורם האסור של הכספים.

12. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים

ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.

13. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדיווח באורח שוטף על העבירות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העבירות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

14. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005): "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

15. ההוראה המחייבת לדיווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. המלצה 32 של הארגון מתייחסת להטלת חובת דיווח לגבי העברת כספים במעברי גבול באופן הבא:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist

financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation TIT, which would enable the confiscation of "such currency or instruments

16. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

17. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון(עיצום כספי), התשס"ב-2001).

18. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נלקחו בחשבון מכלול נסיבות העניין כפי שפורטו לעיל, לרבות חשיבותו של משטר הדיווחים, גבולות הסמכות של הוועדה והמדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרים, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמי) 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעתי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום צטפי(לא פורסם, 1.6.2011)).

19. בנוסף, בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה זה התחשבה הוועדה בהחלטות קודמות מהתקופה האחרונה, אשר גם בהן הוסתרו הכספים, לרבות ההחלטות המפורטות להלן:

א. בוועדת עיצומים מיום 24.11.2014 בעניין מר סלמאן אלעתאיקה ומר סלם שליבי דובר בשניים אשר יצאו מהארץ כשברשות כל אחד מהם 55,000 דולר אשר הוסלקו מתחת למשענת היד במכוניתם, סכום הגבוה ב-109,000 ש"ח מסף הדיווח. הוועדה הטילה על כל אחד מהמפרים עיצום כספי בסך 80,000 ש"ח לאחר שלא קיבלה את גרסת המפרים בעניין מקור ויעד הכספים.

ב. בהחלטה מיום 30.12.2015 נידון עניינו של Jinhui Wang, אשר יצא מישראל כשברשותו כספים בסכום של 97,700 דולר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי השווה לכספים שנתפסו בסך 77,700 דולר, וזאת לאחר שלקחה בחשבון את העובדה שהמפר נמנע מלמסור גרסה עקבית ביחס למקור ויעד הכספים; את העובדה שטענותיו לא גובו באסמכתאות מתאימות; ואת מודעותו לחובת הדיווח.

ג. בהחלטה מיום 26.1.2016 נידון עניינו של עקיבה ז'רדון, אשר נכנס לישראל מצרפת כשברשותו כספים בסכום של 540,960 אירו. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בשווי כלל הכספים שנתפסו בסך 540,960 אירו. בקביעת גובה העיצום לקחה הוועדה בחשבון, בין היתר, את העובדה שהמפר שימש כבלדר עבור אחר להעברת הכספים, ואת העובדה שהכספים הוסלקו.

ד. בהחלטה מיום 14.4.2016 נידון עניינו של אחמד אבו נג'א, אשר יצא מישראל לעזה דרך מעבר ארז כאשר ברשותו כספים בסכום של 280,000 דולר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסכום של 750,000 ש"ח, וזאת לאחר שלקחה בחשבון את שינויי הגרסאות התכופים של המפר לעניין החזקת הכספים והעברתם; את העובדה

שהמפר החביא את הכספים על גופו על מנת להסוות אותם ולהימנע מדיווח עליהם; ואת מודעותו של המפר לחובת הדיווח.

20. הוועדה ראתה, כאמור, בחומרה יתרה את ניסיונו של המפר להעביר כספים שהיו שייכים לו, תוך תכנון מוקדם ושיתוף פעולה עם אדם אחר, מבלי להצהיר עליהם ומבלי שיעברו בהליך הבדיקה הביטחונית בשדה התעופה, ורואה בהתנהלות זו כשיקול לחומרא בבואה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה זה. עוד נלקחו בחשבון שינויי הגרסאות של המפר שנסקרו לעיל, הסכום הגבוה של הכספים שהוסתרו וכן בעובדה שהוועדה לא שוכנעה כי מקור כל הכספים שהועברו בתיק הגב שנשא על גבו מר מקון בעבודתו של המפר בעת שהותו בישראל, וזאת מהסיבות המפורטות לעיל. מבחינת שיקולים לקולא, התחשבה הוועדה בכך שמדובר בהפרה ראשונה של המפר, בכך שקיבלה את גרסתו לעניין מקורם של חלק מהכספים שנשא עמו ועליהם לא דיווח וכן בנסיבותיו האישיות של המפר ובמכלול נסיבות העניין.

21. בשולי הדברים יצוין כי בא כוח המפר ביקש מהוועדה להתחשב בקביעת גובה סכום העיצום בהוראות הקבועות בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954. הוראות החוק קובעות כי מסתנן יכול להוציא מהארץ סכום שאינו עולה על המכפלה של שכר המינימום לחודש, כפול מספר חודשי השהייה של המסתנן בישראל. הוועדה דוחה את טענתו זו של בא כוח המפר. ראשית, החוק קובע כי אם ברצונו של המסתנן להוציא כספים מישראל (אף אם מדובר בסכום שמותר להוציא), עליו להביא אישור מממונה ביקורת הגבולות, דבר שלא נעשה במקרה זה. שנית, וזה העיקר, הוועדה לא קבעה שהמפר הפר את הוראות החוק למניעת הסתננות (אף אם ייתכן והאיסור הקבוע בו הוא שהוביל להתנהלותו בשדה התעופה), שכן אין זה בתחום סמכותה לקבוע קביעה שכזו וכל שנקבע בהחלטה זו הוא ביחס להפרת ההוראה בדבר חובת הדיווח הקבועה בחוק איסור הלבנת הון, שאין לה ולתכלית חקיקתה כל קשר להוראה הקבועה בחוק למניעת הסתננות. משכך, הוועדה סבורה שאין להוראות הקבועות בחוק למניעת הסתננות כדי להשליך על החלטתה בדבר הפרת חובת הדיווח או בדבר גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר.

22. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח.

לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של 300,000 ש"ח.

23. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 36/16, מתאריך 06.07.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 03.07.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו סכום של 29,350 דולר עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידיו 3,350 דולר בא.ב.ת. 603256.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Jaiefam Odeh (להלן: "המפר").
ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מארה"ב לישראל.

2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 03.07.2016. המפר לא הגיע לדיון ועדת העיצומים שנערך בעניינו, וזאת לאחר שנעשו ניסיונות רבים ליצור איתו קשר במספר הטלפון שהשאיר לחוקרים ולאחר שנאמר לו בחקירתו ליצור קשר עם המכס. לאחר שנעשו מאמצים רבים ליצור איתו קשר, הוחלט לקיים את הדיון בוועדה בהיעדרו של המפר.

3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכסף שמקורו בעבודתו כנהג משאית בארה"ב וכי הוא נועד לחתונתו בישראל. המפר לא הציג בחקירה אסמכתאות לביסוס טענתו זו. לאור המידע הגלוי שהוצג בפני הוועדה הקושר את המפר לחקירות פליליות רבות, ולאור העובדה שלא הציג בפניה אסמכתאות לביסוס טענותיו, החליטה הוועדה שלא לקבל את טענותיו לגבי מקור ויעד הכספים.

4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר באשר לסביבת אי-הדיווח. המפר אמנם אינו קורא וכותב עברית, אך שלטי ההסבר אודות חובת הדיווח המצויים בנתב"ג, כתובים גם בשפה האנגלית והערבית.

5. מעבר לכך, ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 100,000 שקלים, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לחו"ל או נכנס מחו"ל לישראל דרך נתב"ג; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפר הפר את חובת הדיווח.

6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת הון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת

כספים מיישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון(עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדו של המפר ומנגד, נשקלה העובדה כי הוועדה לא קיבלה את הסבר המפר לעניין מקורו הלגיטימי של הכסף ולעניין יעד הכספים; והעובדה כי המפר התעלם מבקשת אנשי המכס כי ייצור קשר ולא ביקש להתייצב לדיון בפני הוועדה והעובדה כי כל הניסיונות שנעשו ליצור עמו קשר עלו בתוהו עקב הסיבה כי מכשיר הטלפון שאת מספרו נתן המפר לחוקריו, כבוי.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 3,350 דולר ארה"ב, לפי השער ביום ההמרה.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה יימסרו למפר לאחר הדיון בוועדה, ככל וניתן יהיה להשיגו.

11. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי, עו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 37/16, מתאריך 04.08.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 28.07.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו כסף מזומן בסכום של – 24,290 ₪ עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**החוק**"). לפיכך, נתפסו מידי הכספים העודפים בסך 12,300 ₪ בא.ב.ת שמספרו: 607835.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אמין עבד אל כרים אבו סעדה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר, בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל, דרך מעבר ארז.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 28.07.2016, וכן בדיון בפני הוועדה שהתקיים ביום 4.8.16, אליו הוזמן.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם ברווחים מעבודתו. המפר נכנס לישראל כשברשותו סכום של 24,290 ₪ במזומן אך כשל בתשובתו לפקיד המכס עת שנשאל להימצאות כספים ברשותו והשיב כי ברשותו 15,000 ₪ בלבד, ובכך למעשה שיקר לפקיד המכס.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור הכספים וייעודם. הוועדה מצאה כי נוכח עיסוקו של המפר במסחר בחלקי חילוף לרכב, הצורך בהחזקת סכום כסף גדול במזומן לצורך רכישת סחורה, הנו סביר בהחלט, אך לא קיבלה את הסברו של המפר לסיבה שבגינה שיקר לפקיד המכס באשר לסכום שברשותו.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר בחקירתו כי ראה את השלטים המוצבים במעבר בעניין חובת הדיווח וכי הוא מכיר את הוראות החוק ואף דיווח על כספים בעבר, אולם לא דיווח במקרה הנוכחי משום שסבר כי בחלוף הזמן מאז שנכנס לישראל בפעם האחרונה, החוק השתנה ואין עוד צורך לדווח.
6. הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר בעניין זה. כאמור, המפר אישר כי היה מודע לחובת הדיווח בגין הכנסת כספים. בנסיבות אלה, האחריות לדעת במדויק מהו הסכום שהוא נושא עמו וכן האחריות לברר אם סכום זה מקים חובת דיווח הייתה של המפר.
7. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים, מעל לסף הדיווח (והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום

הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הנמוך יחסית של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר, שיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס והעובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור הכספים וייעודם התקבלו. מאידך, נשקלה העובדה כי שיקר לפקיד המכס באשר לסכום הכסף המצוי ברשותו וכן למודעותו המלאה לעניין החובה לדווח על הכנסת כספים.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 5,000 ש"ח בלבד.

12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים לבית משפט השלום, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 38/16, מתאריך 04.08.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 28.07.2016 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר ארז, כאשר ברשותו סכום של 27,800 שקלים מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידי 15,800 שקלים בא.ב.ת. 607838.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסן שחאדה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 28.07.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 04.08.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכסף שמקורו בפעילותו העסקית בתחום הטקסטיל והכסף התקבל מלקוח ישראלי, חברת "עונות", וכי הכסף נועד לתשלום משכורות לפועלים. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר בעניין זה.
4. לעומת זאת, הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר באשר לסיבת אי-הדיווח. על המפר חלה החובה והאחריות לדווח על הכספים, במיוחד נוכח העובדה כי המעבר אינו זר לו וכי הוא מקיים קשרים עסקיים בישראל. בנוסף על כך, הוועדה לא שוכנעה בדבר עניין השקית כסיבה מוצדקת לאי-הדיווח. יתר על-כן, גם לאחר שנשאל על ידי פקיד המכס להימצאות כספים ברשותו, כשל המפר בדיווח מדויק אודות הסכום שהיה ברשותו.
5. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה" להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח (העומד, כאמור, על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל); והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר, נסיבותיו האישיות והעובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד,

נשקלה העובדה שמדובר בסוחר מנוסה, הנכנס מישראל ויוצא ממנה תדיר, אי קבלת טענת המפר לעניין סיבת אי הדיווח ואי אמירת הסכום המדויק לפקיד המכס לאחר שנשאל אודות סכום הכסף שברשותו.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 4,000 שקלים.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 39/16, מתאריך 04.08.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 28.07.2016 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר ארז, כאשר ברשותו סכום של 27,400 שקלים מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**החוק**"). לפיכך, נתפסו מידי 27,000 שקלים בא.ב.ת 607837.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נאסר חטיב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.

2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 28.07.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 04.08.2016.

3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי למעט סכום של 3,900 ש"ח השייכים לו, מדובר בכסף שמקורו באדם זר, תושב חאן יונס, אותו פגש בלוד שנתן לו כסף להעביר לרצועת עזה. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין זה אך רואה בחומרה רבה את העובדה שהמפר הסכים להעביר כספים עבור אדם זר, ולשמש למעשה כבלדר, וזאת מבלי לדעת מה מקור הכספים, מה יעדם ומה הסכום המדויק. כיוון שהכספים לא שייכים למפר, לא נמסרה לוועדה גרסה לעניין מקור הכספים ויעדם.

הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר באשר לסיבת אי-הדיווח. על המפר חלה האחריות לדיווח על הכספים, במיוחד נוכח העובדה כי המעבר אינו זר לו כמחזיק אישור כניסה לישראל וכי הוא עובד באופן תדיר בישראל. יתר על-כן, גם לאחר שנשאל ע"י פקיד המכס להימצאות כספים ברשותו, כשל המפר בדיווח אמת אודות הסכום שברשותו.

יתרה מזו, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח (העומד, כאמור, על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל); והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

4. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

5. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

6. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה, נסיבותיו האישיות של המפר והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה שלו. מנגד, נשקלה העובדה כי מדובר בכספים שהמפר העביר עבור אדם זר וכי הוועדה אינה יכולה לקבוע דבר לעניין מקור הכספים ויעדם, כמו גם העובדה שהמפר לא ידע כמה כספים יש ברשותו ושיקר בעניין זה לפקיד המכס.

7. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 23,500 שקלים.

8. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

9. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 40/16, מתאריך 15.08.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 08.08.2016 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 62,970 שקלים עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 50,970 ש"ח בא.ב.ת. 607839.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראשיד עביד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 08.08.2016. המפר זומן לדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 15.08.2016 וגרסתו נשמעה בפני הוועדה.
3. המפר טען בחקירתו כי מקור הכספים בשכר עבודתו בתחום הבקר ובחלקו ממכירת זהב של אישתו ומעסקי מנוף של משפחתו. הכסף נועד לרכישת בקר וכבשים מספקים באום אל-פאחם. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. הוועדה מתקשה לקבלת את טענת המפר, לפיה לא הכיר את חוק איסור הלבנת הון ולא היה מודע לקיומה של חובת דיווח על כספים שסכומם עולה על 12,000 שקלים, שכן מדובר בסוחר הנכנס לישראל באישור שאינו חד-פעמי והמעבר אינו זר לו. בהקשר זה יצוין כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
5. בבחינת למעלה מן הדרוש יצוין אפוא, כי התנהלותו של המפר במהלך בדיקתו במעבר אינה מאפשרת את קבלת טענתו כי לא היה מודע לחובת הדיווח. מדובר תפיסת הכספים במעבר הגבול עולה כי המפר לא הוציא את כל הכספים שהיו ברשותו בתחילת הבדיקה וכי פקידי המכס נאלצו לשאול אותו כמה פעמים מה סכום הכסף שברשותו. המפר השיב תשובות סותרות ומטעות לגבי סכום הכסף אשר ברשותו. נוכח החשד שעוררה התנהלותו, התבקש המפר להתלוות לאנשי המכס לעריכת חיפוש גופני. הוועדה קובעת כי התנהלותו של המפר לקתה בחוסר תום לב וחוסר רצון לשתף פעולה עם אנשי המכס במעבר.
6. לכך יש להוסיף, כי המפר הוא סוחר מנוסה וכי סביר היה לצפות ממנו שיכיר או לפחות יטרח לברר מהן חובות הדיווח החלות עליו וינהג לאורן.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; והעובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים – התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה התנהלותו ואי שיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס במעבר וכן היקפה הכספי של ההפרה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 5,000 שקלים.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.
- על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 41/16, מתאריך 15.08.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 08.08.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו סכום של 31,000 דולר עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידיו 5,100 דולר בא.ב.ת. 600448.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רוברטו גרובמן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 09.08.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 15.08.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכסף בעבודתו כסוכן בתחום התיירות ואף הציג בפני הוועדה אסמכתא המעידה על משיכתו מחשבון הבנק שלו בברזיל. לעניין יעד הכסף, טען כי הוא מתכוון לעשות בו שימוש לצורך קידום עסקי התיירות, בהם הוא עוסק, בישראל. לחיזוק טענתו, הציג המפר לוועדה מסמך מרואה החשבון שלו. הוועדה החליטה לקבל את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכסף.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריו. המפר הנו עולה חדש משנת 2014, שולט היטב בשפה האנגלית בה, בין היתר, כתובים שלטי הסברה לעניין חובת דיווח על הכנסת כספים לישראל.
5. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 100,000 שקלים, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לחו"ל או נכנס מחו"ל לישראל דרך נתב"ג; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; והעובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה שטענתו לעניין

נסיבות אי הדיווח לא התקבלה, בין היתר כיוון שמדובר באדם העוסק בתחום
התיירות שנוהג לצאת ולהיכנס מישראל במסגרת עבודתו.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך
של 1,000 שקלים בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה.

11. למפר קיימת זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת הוועדה, תוך 30 ימים
מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 42/16, מתאריך 17.08.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 8.8.2016 הגיע המפר לכאורה לישראל מגינאה המשוונית ועבר דרך המסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו כספים בסך 70,934 יורו עליהם לא הצהיר בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו מידי כספים בסך של 47,500 יורו באב"ת מס' 600090.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בועז בדיחי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 70,934 יורו לישראל ביום 8.8.2016, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 10.8.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 17.8.2016, באמצעות אשתו, לה נתן יפוי כח לייצגו בדיון.
3. בכל הנוגע למקור הכספים וליעדם, טען המפר כי מקורם בחשבון הבנק של חברה בבעלותו הפועלת בגינאה המשוונית וכי הוא נוהג להסתובב באופן קבוע עם סכום כזה במזומן, וזאת למקרה שבו יצטרך למלט את עובדי חברתו מהמדינה במצב חירום. עוד טען המפר כי שכח שהכספים ברשותו שכן נסע לארץ באופן פתאומי ולא מתוכנן.
4. הוועדה מתקשה להאמין לטענות המפר ומוצאת את גרסתו כלא אמינה. ראשית, הוועדה מתקשה להאמין לכך שאדם נושא בתיקו, אותו ככל הנראה ארז לקראת הטיסה לישראל, סכום של למעלה מ-70,000 יורו, מבלי לדעת שהוא נמצא שם שכן הוא "שכח" שהוא נושא בכליו סכום כזה, למרות שלטענתו הוא מסתובב באופן תדיר עם סכומי כסף גבוהים. אמנם הסכום נמצא בשטרות של 500 יורו, אך עדיין מדובר בחבילה של כ-140 שטרות, שלה נפח לא קטן. שנית, המפר לא הציג בפני הוועדה אישור על משיכת הכספים מחשבון הבנק, וזאת למרות שהיה לו די זמן להשיג אישור כזה. עם זאת, נראה כי גם אם היה מציג אישור שכזה, לא היה בו כדי לשכנע את הוועדה בדבר אמיתות גרסתו. זאת שכן אם מדובר באישור על כספים שנמשכו לפני זמן רב, לא הייתה יכולה הוועדה להיות בטוחה שמדובר באותם כספים, שכן לטענת המפר הוא גם עושה שימוש בכספים מעת לעת. ומנגד, אם היה מדובר באישור מלפני ימים ספורים, אז קשה עוד יותר להעלות על הדעת כי המפר שכח שהכספים, אותם הוציא זמן קצר קודם לכן מהבנק, נמצאים ברשותו.
5. המפר טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל לפי חוק איסור הלבנת הון וכי ממילא לא היה מודע לכך שנשא עמו כספים בסכום כזה. הוועדה מתקשה לקבל גם את טענתו זו של המפר. מדובר באיש עסקים אשר עובר בשדה התעופה, בארץ ובמדינות אחרות, לעתים קרובות. אשתו, אשר סביר להניח מתלווה אליו לחלק מאותן נסיעות מכירה היטב את חובת הדיווח ואת הסכום שמעליו יש לדווח. מעבר לכך, יש לצפות כי כל איש עסקים אשר עסקיו בחו"ל והוא מרבה בנסיעות יברר מהן החובות החלות בקשר להכנסה והוצאה של כספים במדינות אליהן הוא נוסע.
6. מעבר לכך, לעניין המודעות לחובת הדיווח, הוועדה תציין כי חובת הדיווח הקבועה בחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהופרה וכדי להטיל בעקבות כך עיצום כספי. לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, וממילא גם לא

נדרשת קביעה בדבר הכוונה להפר אותה. די בכך שהוכנסו לישראל כספים מעבר לסכום הקבוע בחוק מבלי דיווח כדי לקבוע שהחובה הופרה, כפי שקובעת הוועדה במקרה זה.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.

8. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העבירות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העבירות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. המלצה 32 של הארגון מתייחסת להטלת חובת דיווח לגבי העברת כספים במעברי גבול באופן הבא:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or

disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

12. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.

13. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נלקחו בחשבון מכלול נסיבות העניין כפי שפורטו לעיל, לרבות חשיבותו של משטר הדיווחים, גבולות הסמכות של הוועדה והמדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרי, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).

14. בנוסף, בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה זה התחשבה הוועדה בהחלטות קודמות מהתקופה האחרונה, לרבות ההחלטות המפורטות להלן:

א. בהחלטה מיום 30.12.2015 נידון עניינו של Jinhua Wang, אשר יצא מישראל כשברשותו כספים בסכום של 97,700 דולר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי השווה לכספים שנתפסו בסך 77,700 דולר, וזאת לאחר שלקחה בחשבון את העובדה שהמפר נמנע מלמסור גרסה עקבית ביחס למקור ויעד הכספים; את העובדה שטענותיו לא גובו באסמכתאות מתאימות; ואת מודעותו לחובת הדיווח.

ב. בהחלטה מיום 26.1.2016 נידון עניינו של עקיבה ז'רדון, אשר נכנס לישראל מצרפת כשברשותו כספים בסכום של 540,960 אירו. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בשווי כלל הכספים שנתפסו בסך 540,960 אירו. בקביעת העיצום לקחה הוועדה בחשבון, בין היתר, את העובדה שהמפר שימש כבלדר עבור אחר להעברת הכספים, ואת העובדה שהכספים הוסלקו.

ג. בהחלטה מיום 14.4.2016 נידון עניינו של אחמד אבו נג'א, אשר יצא מישראל לעזה דרך מעבר ארז כאשר ברשותו כספים בסכום של 280,000 דולר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסכום של 750,000 ש"ח, וזאת לאחר שלקחה בחשבון את שינויי הגרסאות התכופים של המפר לעניין החזקת הכספים והעברתם; את העובדה שהמפר החביא את הכספים על גופו על מנת להסוות אותם ולהימנע מדיווח עליהם; ואת מודעותו של המפר לחובת הדיווח.

החלטות כדוגמת אלה ממחישות כי במקרים החמורים, כדוגמת המקרים בהם גרסת המפר אינה עקבית, או שאינה נתמכת במסמכים, או כשהוועדה אינה מאמינה לטענות המפר ביחס למקור או ליעד הכספים, או כשהכספים מוסלקים, או כשקיימת מודעות לחובת הדיווח בגין

הכנסה או הוצאה של כספים מישראל, נוהגת הוועדה להחמיר בהחלטותיה ולהטיל עיצומים כספיים משמעותיים ובסכומי כסף גבוהים.

15. בהחלטתה במקרה זה לקחה הוועדה בחשבון את כלל נסיבות המקרה, כפי שהן מתוארות לעיל, לרבות את סכום ההפרה, וכן את השיקולים הבאים: מבחינת שיקולים לחומרא, לקחה הוועדה בחשבון שמדובר בסכום גבוה ואת העובדה שלא השתכנעה לגבי גרסת המפר לעניין מקורם ויעדם וכן לעניין הסיבה שבשלה לא דיווח על הכספים. כמו כן, לא קיבלה הוועדה את טענת המפר שלפיה לא היה מודע לחובת הדיווח במעבר הגבול. מבחינת שיקולים לקולא, התחשבה הוועדה בכך שמדובר בהפרה ראשונה של המפר.

16. בשולי הדברים יצוין כי המפר העביר לידי הוועדה מסמך שנשלח מרשות המסים לרואה החשבון של המפר ובו נכתב כי הוא ייחשב לתושב חוזר ותיק לצרכי מיסוי. בפנייתו בדואר אלקטרוני למזכירת הוועדה, ביקש המפר כי הוועדה תתחשב בעובדה זו ובכך שלא חלה עליו חובת תשלום מס בהיותו תושב חוזר. הוועדה דוחה טענה זו שכן סמכותה של הוועדה היא מכוח חוק איסור הלבנת הון, והעובדה כי המפר קיבל פטור כזה או אחר מתשלום מסים אינה רלבנטית כלל לענייננו, שכן כידוע חוק איסור הלבנת הון אינו מטיל חובת מיסוי.

17. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של הכספים התפוסים, בשווי של 47,500 יורו.

18. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 43/16, מתאריך 15.08.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 10.08.2016 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נתב"ג, יחד עם בעלה, כשברשותה סכום של 33,400 דולר עליו לא הצהירה, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**החוק**"). לפיכך, נתפסו מידיה 7,200 דולר בא.ב.ת. 600423.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' יונסוף שושנה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 11.08.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 15.08.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי מדובר בכסף שמקורו בעבודתה כנציגה של חברת JB תכשיטים, ממכירות בחו"ל. המפרה הציגה אסמכתא מהבנק המעידה על הפקדת יתרת הכסף שהוחזר לה. הוועדה קיבלה את גרסתה של המפרה בעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריה של המפרה באשר לסיבת אי-הדיווח, וזאת עקב הוראות החוק המחייבות אדם לדווח על כספים שנמצאים עמו, עת שהוא נכנס לישראל, אם הם בסכום העולה על סף הדיווח הקבוע בחוק.
5. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה" להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 100,000 שקלים, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לחו"ל או נכנס מחו"ל לישראל דרך נתב"ג; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדה של המפרה; והעובדה שטענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה

העובדה כי מדובר באשת עסקים שנוסעת לחו"ל במסגרת עבודתה והיה עליה לברר את הוראות החוק, כפי שפעלה כשייצאה את התכשיטים לחו"ל.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 3,500 שקלים.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה לאחר הדיון בוועדה.

11. למפרה זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת הוועדה, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 44/16, מתאריך 15.08.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 24.01.2015 יצא המפר לכאורה לארה"ב דרך נתב"ג, כשברשותו סכום של 84,440 דולר במזומן עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק").

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דניאל זגורי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל, לארה"ב.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 25.05.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 15.08.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכסף שמקורו במכירת ביתו של אביו וחלקו בירושה ואף הציג מסמכים התומכים בטענתו. לעניין מטרת הוצאתו של הכסף מישראל, טען המפר כי הוא נועד לרכישת נכס באורלנדו, דבר שלא יצא לבסוף אל הפועל. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר בעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, מתקשה הוועדה לקבל את הסבריו של המפר, הן בחקירתו והן בפני הוועדה. בנקודת היציאה מהארץ תלויים שלטים מאירי עיניים המסבירים את הדרך להצהיר ומכוונים לעמדת ההצהרה. בנוסף, פזורים באזור מקבצי חוברות הכוללים הסבר מפורט לדרך ההצהרה. כמו-כן, בסמוך לעמדת ביקורת הגבולות ישנו טלפון ליצירת קשר עם פקידי המכס לצורך הצהרה על הוצאת כספים מישראל.
5. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה" להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 100,000 שקלים, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לחו"ל או נכנס מחו"ל לישראל דרך נתב"ג; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצד המפר; והעובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור

ויעד הכספים התקבלו, כמו-גם נסיבותיו האישיות של המפר ומצבו הכלכלי. מנגד, נשקל היקפה הכספי הגבוה של ההפרה והעובדה כי המפר ידע על קיום החובה לדווח על הוצאת הכספים מישראל, אך לא עשה די כדי לממש אותה.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 שקלים בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה.

11. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 45/16, מתאריך 01.09.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 18.02.2015 יצא המפר לכאורה את ישראל דרך נתב"ג לארה"ב, כשברשותו סכום של 37,000 דולר ארה"ב עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק").

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חיים עוזיאל (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 08.08.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 01.09.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכסף השייך לבני משפחתו וכי יעודו הוא רכישת דירה בלוס אנג'לס. יצוין כי אחותו של המפר בעלת אזרחות ישראלית ואמריקאית והיא מתגוררת בארה"ב. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר באשר לסיבת אי-הדיווח, זאת עקב הוראות החוק המחייבות אדם לדווח על כספים שנמצאים עמו, עת שהוא נכנס לישראל או יוצא ממנה, אם הם בסכום העולה על סף הדיווח הקבוע בחוק. יתר על-כן, מצופה מאדם שטס, כדבריו, מספר פעמים בשנה לחו"ל, והוא איש עסקים, לדעת את הוראות החוק בנושא ולהבחין בשלטי ההסבר.
5. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 100,000 שקלים, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לחו"ל או נכנס מחו"ל לישראל דרך נתב"ג; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; חלוף הזמן; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה; והעובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה כי

מדובר באיש עסקים שנוסע לחו"ל מספר פעמים בשנה והיה עליו לברר את הוראות החוק.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 שקלים בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה.

11. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת הוועדה, תוך 30 ימים מיום

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 46/16, מתאריך 01.09.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 18.03.2015 יצאה המפרה לכאורה מישראל לארה"ב דרך נתב"ג, כשברשותה סכום של 37,000 דולר עליו לא הצהירה ביציאתה את הארץ, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק").

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' איריס שמש (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 08.08.2016 וכן על ידי בא כוחה, בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 01.09.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי מדובר בכסף משפחתי שנועד למימון הטיול בארה"ב. עוד הוסיפה כי אביה של בעלה מסייע להם כספית מדי חודש. הוועדה קיבלה את גרסתה של המפרה בעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריה של המפרה שלפיה היא ובעלה לא היו מודעים לחובת הדיווח. הוראות החוק מחייבות אדם, כיחיד, לדווח על הוצאת כספים מישראל ולשם כך פזורים ברחבי הטריטוריה שלטונית הסבר במספר שפות, לרבות עברית, אודות חובת הצהרה על הוצאת כספים בסכום של 100,000 שקלים ומעלה.
5. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה "להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 100,000 שקלים, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לחו"ל או נכנס מחו"ל לישראל דרך נתב"ג; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנדון תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנדון, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדה של המפרה; נסיבותיה המשפחתיות כפי שהוצגו בפני הוועדה, פרק הזמן שחלף מאז ההפרה,

והעובדה שטענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה כי הוועדה לא קיבלה את טענותיה לעניין אי הדיווח.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 1,000 שקלים בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לבא כוחה של המפרה לאחר הדיון בוועדה.

11. למפרה זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 47/16, מתאריך 01.09.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 25.08.2016 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו סכום של 14,550 ש"ח עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**החוק**"). לפיכך, נתפסו מידיו 2,550 ש"ח בא.ב.ת. 607841.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסאם ברכה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 25.08.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 01.09.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקורם בפעילות עסקית של סחר בברזל ומתכות. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר בעניין זה.
4. לעניין סיבת אי הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר. המפר טען כי "שכח" לדווח על הכספים שהיו עמו ואף הוסיף בחקירתו כי סבר שהחובה עומדת על 20,000 ש"ח. בדיון בפני הוועדה חזר בו המפר מטענתו כי סכום הדיווח עומד על 20,000 ש"ח והודה כי ידע שהסכום עומד על 12,000 ש"ח. מדובר בסוחר מנוסה, הנכנס ויוצא מעזה לישראל באופן תדיר, מכיר את חובת הדיווח ואף נוהג לדווח על כספים שברשותו ולכן החליטה הוועדה שלא לקבל את טענת ה"שכחה" של מפר הדיווח.
5. ממילא, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח (העומד, כאמור, על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל); והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי הנמוך יחסית של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; והעובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה שמדובר בסוחר ותיק, הנכנס מעזה לישראל באופן תדיר; העובדה

שהמפר הודה בכך שהוא מכיר את חובת הדיווח; חוסר העקביות שנפל בגרסתו של המפר ביחס לסיבת אי-הדיווח; והעובדה שבסופו של דבר, גרסתו בסוגיה זו נדחתה.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לב"כ המפר לאחר הדיון בוועדה. ב"כ המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 48/16, מתאריך 01.09.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 25.08.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו סכום של 5,100 דולר ארה"ב, 70 דינר ירדני ו-250 ש"ח עליהם לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידיו 2,100 דולר בא.ב.ת 607840.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חאלד עוודאללה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 25.08.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 01.09.2016.
3. לעניין מקור הכספים טען המפר כי משך אותו מחשבון הבנק שבבעלותו בעזה, בו מופקדת משכורתו החודשית מארגון אונר"א. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר בעניין זה.
4. בעניין יעד הכספים, טען כי הכסף מיועד לצורך נסיעה לירדן ומשם לניו-זילנד, לטיפול רפואי וכן לטיפול באמו החולה. הוועדה החליטה לקבל את גרסתו בעניין זה.
5. בניגוד לכך, הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר באשר לסיבת אי-הדיווח. כעובד בשירות ארגון בינלאומי של האו"ם, מצופה ממנו לדעת את החוק באשר לחובת הדיווח בנושא העברה של כספים בין עזה לישראל.
6. ממילא, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח (העומד, כאמור, על 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל); והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי הנמוך יחסית של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בחקירתו ובדיון בפני הוועדה והעובדה

שטעננותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה שמדובר בעובד בשירות ארגון סיוע בינלאומי, הנכנס מעזה לישראל.

10. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ₪ בלבד.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה וכמו כן עודכן המפר כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, ציון אפרתי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 49/16, מתאריך 26.10.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 23.10.2016 ביקשה המפרה לכאורה לצאת מישראל דרך נתב"ג, כשברשותה סכום של 116,000 דולר ארה"ב עליו לא הצהירה, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**החוק**"). לפיכך, נתפסו מידיה 90,100 דולר בא.ב.ת. 606147.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' Achiaa Ghanaian (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לחו"ל.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 23.10.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 26.10.2016.
3. גרסתה של המפרה באשר למקור הכספים לא הייתה עקבית. כך, בהודעתה טענה המפרה כי מקור הכספים שנמצאו ברשותה בשבעה אזרחי גאנה העובדים בישראל וכי היא נתבקשה על-ידם להעביר את הכספים לבני משפחתם שבגאנה. בפני הוועדה טענה המפרה, לראשונה, כי 14,000 דולר מתוך הסכום שנמצא ברשותה היו שייכים לה ולא נמסרו לה על-ידי אחרים. יחד עם זאת הכספים שנמצאו ברשות המפרה היו מחולקים לכמה מעטפות והמפרה הציגה בפני הוועדה מסמך – שנערך רק לאחר תפיסת הכספים – ובו שמונה שמות (כולל שמה שלה) שלצד כל אחד מהם צוין סכום כסף בדולרים. עובדה זו תומכת במידה מסוימת בגרסתה. על רקע מכלול נסיבות זה, החליטה הוועדה לקבל את גרסתה של המפרה באשר למקור ויעד הכספים.
4. יחד עם זאת, הוועדה אינה מקבלת את טענת המפרה כאילו לא הכירה את חובת הדיווח. כאמור, המפרה טענה כי היא אינה מכירה את חובת הדיווח ואינה קוראת אנגלית ולכן לא הייתה לה אפשרות לקרוא את השלטים המורים על חובת הדיווח. גרסתה של המפרה בעניין זה מעוררת תמיהה משום שהיא עצמה מסרה, כי היא עוסקת בפעילות מורכבת של רכישה וייצוא חלקי משאיות מישראל לגאנה. קשה להבין כיצד פעילות מסוג זה, הדורשת מגע עם גורמים רבים, מתבצעת מבלי שלמפרה שליטה, ולו מינימאלית, בשפה האנגלית.
5. קשה גם לקבל את הטענה שפעילות מורכבת זו, הכרוכה מטיבה בהעברת כספים, מתבצעת מבלי שהמפרה – שזהו לה ביקורה הרביעי בישראל – תערוך בדיקה באשר לחובות החלות על העברת כספים במעברי גבול. לתמיהה זו מתווספים סימני שאלה נוספים הנובעים מחוסר עקביות בגרסתה של המפרה בנוגע לסיבת הגעתה ארצה ועיסוקה כאן, כפי שפורט לעיל.
6. בנסיבות אלה, הוועדה אינה יכולה לקבל את הסבריה של המפרה באשר לסיבת אי-הדיווח. ממילא, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. כידוע, על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח העומד על 100,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לחו"ל או נכנס מחו"ל לישראל דרך נתב"ג; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

7. העברת כספים דרך נמלי תעופה ומעברי גבול היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול. חשיבותו של משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון הוכרה על ידי בית המשפט העליון, שקבע באחת הפרשות כך:

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד" (ע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005)).

8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל, אלא קיימת במדינות רבות אחרות, לרבות בארה"ב ובמדינות אירופה.

9. החלת חובת דיווח גם מתחייבת מן הכללים שנקבעו בידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. המלצה 32 של הארגון מתייחסת לדיווח על העברת כספים במעברי גבול וזו לשונה:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה במאבק הבינלאומי נגד הלבנת הון ומימון טרור.

11. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא

דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001). בנסיבות המקרה הנוכחי הייתה, אפוא, הוועדה מוסמכת להטיל על המפרה עיצום **בגובה מירבי של 450,500 דולר.**

12. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה; מצבה ונתונה האישיים כפי שפורטו במהלך חקירתה ובפני הוועדה והעובדה שטענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלו היקפה הכספי הגבוה של ההפרה; העובדה כי מדובר באשת עסקים שאין זה ביקורה הראשון בישראל; וכן חוסר העקביות שנפל בגרסתה של ביחס למקור הכספים וסיבת ביקורה בישראל.

13. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 90,000 ₪ בלבד.

14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליה בהמשך.

15. הוועדה הבהירה למפרה כי עומדת לה זכות ערעור לבית משפט השלום על ההחלטה בעניינה, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 50/16, מתאריך 03.11.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 26.10.2016 ביקשה המפרה לכאורה לצאת מישראל לעזה דרך מעבר "ארז", כשברשותה סכום של 9,100 דולר ארה"ב, 2,000 דירהם דובאי, 50 דנר ירדני ו-100 שקלים, עליהם לא הצהירה, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידה 6,600 דולר ארה"ב בא.ב.ת. 607844.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' יוסרה מהרה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 26.10.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 03.11.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מדובר בכסף שמקורו במתנה שקיבלה מילידה, המתגוררים ועובדים בדובאי וכי הכסף מיועד לילדיהם האחרים של בני הזוג, המתגוררים בעזה. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה בעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסבריה של המפרה באשר לסיבת אי-הדיווח. הוראות החוק מחייבות אדם לדווח על הוצאת כספים מישראל והוראה זו מופיעה על גבי שלטי הסברה, במספר שפות, הפזורים ברחבי המעבר.
5. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 12,000 ש"ח, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל דרך מעבר ארז; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון(עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות הנסיבות האישיות והמשפחתיות כפי שתוארו על ידי המפרה בחקירתה ובמהלך הדיון בפני הוועדה, היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדה של המפרה; והעובדה שטענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה כי הוועדה לא קיבלה את הסבריה של מפרת הדיווח באשר לסיבת אי ההצהרה.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 4,000 ש"ח.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה לאחר הדיון בוועדה.

11. למפרה זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 51/16, מתאריך 09.11.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 03.11.2016 ביקשה המפרה לכאורה לצאת מישראל לעזה דרך מעבר "ארז", כשברשותה סכום של 14,023 דולר ארה"ב, 330 דירהם דובאי ו- 730 דינר ירדני, עליהם לא הצהירה, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידיה 11,400 דולר ארה"ב בא.ב.ת. 607848.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי הגב' נזימה קדיח (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 03.11.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 09.11.2016 באמצעות הטלפון.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מקור חציו של הסכום שנמצא ברשותה בעבודת בעלה בעירייה באבו-דאבי אשר נחסך במשך תקופה ארוכה וחציו השני שייך לאחיה שהגיע עמה. לדבריה, משפחתה מתגוררת ועובדת בדובאי והכספים נועדו לשיפוץ ביתם בעזה. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה בעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריה של המפרה בעניין אי ידיעת החובה לדווח, זאת מאחר שנשאלה על ידי פקיד המכס בדבר הימצאות ברשותה כספים החייבים בדיווח והיא בחרה לשקר לבודק המכס ואף לנסות ולהסתיר הימצאות סכום כסף גדול יותר ברשותה.
5. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 12,000 שקלים, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל דרך מעבר ארז; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות הנסיבות האישיות והמשפחתיות כפי שתוארו על ידי מפרת הדיווח, היקפה הכספי

של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדה של המפרה; והעובדה שטענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה כי הוועדה לא קיבלה את הסבריה לעניין סיבת אי הדיווח.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 10,000 שקלים.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה ימסרו למפרה לאחר הדיון בוועדה.

11. למפרה זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, יונתן פיטוסי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 52/16, מתאריך 09.11.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 05.11.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו סכום של 32,000 דולר ארה"ב ו-2,000 אירו עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידיו 6,000 דולר + 2,000 אירו בא.ב.ת. 600546.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דניאל בירמן בנאס"ג (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 05.11.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 09.11.2016, באמצעות מיופת כוחו.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקור חלק מהכסף בחוב שהיה חייב לו חותנו וחלקו האחר ניתן לו על ידי אחת מהחברות שבהן עבד. לעניין יעד הכסף, טען כי הוא מיועד לשימוש בישראל. הוועדה החליטה, מחמת הספק, לקבל את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכסף.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר. המפר שולט היטב בשפה האנגלית ויכול היה לקרוא את שלטי ההסברה לעניין חובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל וכן את טופס ההצהרה שניתן לו בטרקלין מצדה בנתב"ג, עליו חתם בחתימת ידו ובו הצהיר כי אין ברשותו סכום כסף העולה על 100,000 ש"ח. בנוסף, מדובר באיש עסקים המתנהל בעולם ונוהג להצהיר על הכנסת כספים לארה"ב, ואף מכיר חובות דיווח במדינות אחרות, לכן מצופה ממנו להכיר את החוק גם בישראל. יתר על-כן, אמירתו בדבר פיצול הכסף בין יושבי המטוס נרשמה לחובתו.
5. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 100,000 ש"ח, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לחו"ל או נכנס מחו"ל לישראל דרך נתב"ג; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנדון תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית

מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדו של המפר; והעובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה שהמפר חתם על מסמך בו הוא הצהיר כי אין ברשותו סכום כסף העולה על 100,000 ש"ח, וכי מדובר באיש עסקים המנהל פעילות עסקית גלובלית, לרבות החזקת מניות של בנק בברזיל, המכיר את חובות הדיווח על הכנסת כסף לארה"ב ובנוסף אין זו הפעם הראשונה שהוא נכנס ויוצא מ ישראל.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 20,000 שקלים. הודעה בע"פ נמסרה לבאת כוחו שנכחה בדיון בפני הוועדה.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לבאת כוחו של המפר לאחר הדיון בוועדה.

11. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, יונתן פיטוסי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 53/16, מתאריך 16.11.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 08.11.2016 יצא המפר לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו 19,690 שקלים עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 7,690 שקלים בא.ב.ת. 607850.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עיד אדהם (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 08.11.2016 וכן בדיון שנערך בפני הוועדה, ביום 16.11.2016.
3. המפר טען בחקירתו כי הכספים שייכים לו. הכסף נועד לרכישת משאיות משומשות מספקים בישראל. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. הוועדה לא מקבלת את סיבת המפר לאי הדיווח על הכספים. מדובר בסוחר המכיר את חובת הדיווח ואף נוהג לדווח על הכנסות כספיות לישראל. בנוסף, כשנשאל על ידי פקיד המכס לגבי סכום הכסף הקיים ברשותו, השיב כי מצוי ברשותו סכום הנמוך מחובת הדיווח, כשבפועל היה ברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
5. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסות והוצאות כספיות מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; היקפה הכספי של ההפרה והעובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים – התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה התנהלותו של המפר מול פקיד המכס וידיעתו את הוראות החוק.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,500 שקלים.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 54/16, מתאריך 16.11.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 13.11.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 40,300 שקלים עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 28,300 שקלים בא.ב.ת. 324729.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מאהר דאלי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 13.11.2016 ובמהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 16.11.2016.
3. המפר טען בחקירתו כי מקור הכספים מביתו וכי הכסף נועד לרכישת אופניים משומשים מספקים בישראל ובקלקיליה. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. בניגוד לכך, לא נעלמו מעיני חברי הוועדה הסתירות שנתגלו בדבריו של המפר לגבי האופן שבו נהג בעבר לשלם עבור הסחורה וכן לגבי מודעתו לחובת הדיווח. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
5. יצוין כי התנהלותו של המפר במהלך בדיקתו במעבר אינה מאפשרת לקבל את טענתו כי לא היה מודע לחובת הדיווח, שהרי טען בפני הוועדה ואף בחקירתו כי יידעו אותו בטרם נכנס לישראל על כך שצריך להצהיר על הכספים וכי חשב שההצהרה התבצעה בבידוק הביטחוני, זאת בניגוד לכיתוב המפורש על גבי השלטים המסביר כי דיווח ייעשה באמצעות מילוי טופס והגשתו לפקיד המכס.
6. לכך יש להוסיף, כי המפר הוא סוחר מנוסה וכי סביר היה לצפות ממנו שיכיר או לפחות יטרח לברר מהן חובות הדיווח החלות עליו וינהג לאורן. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח השילוט הפזור ברחבי המעבר, בו הבחין, המורה על חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; תשובתו הכנה לפקיד המכס כאשר נשאל להימצאות כספים, והעובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים – התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה התנהלותו של המפר וגרסותיו הסותרות וכן היקפה הכספי הגבוה של ההפרה.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 8,000 ש"ח.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 55/16, מתאריך 16.11.2016

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 09.11.2016 ביקשה המפרה לכאורה לצאת מישראל לעזה דרך מעבר "ארז", כשברשותה סכום של 2,070 ריאל קטארי, 2,600 דולר ארה"ב, ו- 850 דינר ירדני, עליהם לא הצהירה, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפסו מידיה 840 דינר ירדני בא.ב.ת. 403587.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי אנג'י ערוקי (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 10.11.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 16.11.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי היא חיה ומתפרנסת מעבודתה כמורה בקטאר מזה שנים רבות, וכי מדובר בכסף המיועד למימון טיפול רפואי לאמה בעזה. הוועדה קיבלה את גרסתה של המפרה בעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריה של המפרה שכשנשאלה על ידי פקיד המכס באשר להימצאות כספים ברשותה, ענתה כי מצוי ברשותה סכום אחר, הנמוך מהסכום שהתגלה ברשותה לאחר ספירת הכסף. מעבר לכך, הוראות החוק מחייבות אדם היוצא מישראל לדווח על הוצאת כספים החבים בדיווח ולכן מצויים ברחבי המעבר שלטים בשפה הערבית המסבירים על דרך הדיווח.
5. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 12,000 שקלים, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל דרך מעבר ארז; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה, כאמור, כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.
7. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות הנסיבות האישיות והמשפחתיות, היקפה הכספי של ההפרה; העובדה שמדובר

בהפרה ראשונה מצדה של המפרה; והעובדה שטענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה העובדה כי טענות המפרה לעניין סיבת אי הצהרתה לא התקבלו.

9. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 1,000 שקלים בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה לאחר הדיון בוועדה.

11. למפרה זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 56/16, מתאריך 16.11.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 10.11.2016 נכנסה המפרה לכאורה לישראל מירדן, דרך מעבר הגבול "נהר-הירדן", כשברשותה סכום של 22,200 דולר ארה"ב. יחד אתה נכנסו בעלה כשברשותו סכום של 18,600 דולר ארה"ב השייכים למפרה לכאורה וכן אחותה עם סכום של 10,000 דולר, אשר אף הם שייכים למפרה לכאורה. בשל החשד כי מדובר בפיצול כספים במטרה שלא לדווח למכס על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). נתפסו מידיה 24,800 דולר ארה"ב בא.ב.ת. 701505.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי נוהה אבו חמדה (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים מירדן לישראל.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 10.11.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 16.11.2016. בנוסף, שמעה הוועדה גם את גרסת בעלה של המפרה לכאורה.
3. המפרה לכאורה נכנסה ביחד עם בעלה לישראל מירדן דרך מעבר הגבול נהר הירדן. כשנשאלה על ידי בודק המכס להימצאות כספים ברשותה ענתה כי ברשותה 18,000 דולר, אך בבדיקה נמצא כי ברשותה 22,200 דולר. בעלה של המפרה לכאורה נשאל אף הוא אם יש ברשותו כספים והשיב בשלילה, אך בבדיקה נמצאו אצלו במקומות שונים (בכיסיו ובשקית נייר שהחזיק ברשותו) כספים בשווי 18,600 דולר. במהלך התשאול של המפרה לכאורה, יצא בעלה כדי לשוחח עם אחותה של המפרה לכאורה, שנכנסה לישראל לפני בני הזוג וחיכתה מחוץ לאולם. לאחר שהבחין בכך בודק המכס, הוא ביקש גם מהאחות להיכנס לבדיקה ונמצא כי ברשותה מעטפה שבה כספים בסכום של 10,000 דולר. המפרה לכאורה אישרה בחקירתה כי היא זו שנתנה לאחותה את הכספים בירדן, כהלואה.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי מדובר בכסף שירשה מאביה ושמקורו בחשבון בנק בבעלותה בירדן וכי הוא מיועד למימון רכישת זהב לצורך חתונת בנה, זאת למעט סכום הכסף שהעבירה לאחותה כהלואה. המפרה לא הכחישה את העובדה כי מדובר בסכום כסף שמקורו זהה וכי היא זו שפיצלה אותו לפני הכניסה לישראל ונתנה חלק לבעלה וחלק לאחותה. בעלה של המפרה טען כי חלק מהכספים שהיו ברשותו שייכים למפרה ומקורם באותו חשבון בנק שבו נמצאים כספי הירושה, וכי מקור יתר הכספים בחשבון שהיה בבעלותו בירדן ושאותו סגר בנסיעה זו. הוועדה קיבלה את גרסתה של המפרה בעניין מקור הכסף ויעדו.
5. באשר לנסיבות אי-הדיווח, טענה המפרה בחקירתה וכן בפני הוועדה כי מדובר בטעות בתום לב וכי לא הייתה לה כל כוונה להפר את החוק. עם זאת, הוועדה אינה מקבלת את הסבריה של המפרה באשר לסיבת אי-הדיווח ונסיבות פיצול הכספים. הוועדה קובעת כי המפרה פיצלה את הכסף שמשכה מחשבון הבנק שלה בירדן, בסך 42,000 דולר בינה לבין בעלה ואחותה, ורואה בכל הכספים כסכום אחד, אשר שייך למפרה, ואשר עליו חלה חובת הדיווח. יתר על-כן, העובדה כי שיקרה לבודקי המכס באשר לסכום המצוי ברשותה עומדת גם היא לחובתה.

6. ממילא, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ובהתאם, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או מטרה" להפר את חובת הדיווח. על מנת שייקבע כי חובה זו הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל לסף הדיווח, העומד על 100,000 שקלים, או שווה ערך לכך במט"ח, עבור אדם היוצא מישראל לירדן או נכנס מירדן לישראל דרך מעבר נהר-הירדן; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלו.

7. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים ולפיכך שבמקרה הנוכחי המפרה הפרה את חובת הדיווח. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397, קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

8. העברת כספים דרך מעברי גבול ונמלי תעופה היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול ונמלי התעופה.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון, פסק בית המשפט העליון בפס"ד **חביב שם טוב** שהוזכר לעיל כך:

"עתה ידענו מה ביקשו הוראות הסעיפים 7 ו-9 להשמיענו, וכנדרש מכאן - למדנו מהו מרחב פרישתן הראוי והנכון. ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנה, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנה. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית. חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור. אכן, לסופו של הליך אפשר יימצא כי המדובר הוא ברכוש שאינו בהכרח רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (חובת הדיווח קיימת בארה"ב ובאירופה מכוח הדירקטיבה השלישית), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המלחמה בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF:

CASH COURIERS

Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments.

11. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, לרבות פיצול כספים על-מנת להימנע מדיווח בגינם, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

12. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות כלל נסיבות המקרה והיקפה הכספי של ההפרה. מבחינת נסיבות לקולה שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדה של המפרה; וכן את העובדה שטענותיה של המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, לחומרה, נלקחו בחשבון העובדה שהכספים פוצלו, כמפורט לעיל וכן העובדה כי המפרה שיקרה לבודקי המכס באשר לסכום המצוי ברשותה.

13. על בסיס מכלול שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 15,000 שקלים בלבד.

14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה לאחר הדיון בוועדה.

15. למפרה זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד תמר וולדמן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 57/16, מתאריך 23.11.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 15.11.2016 יצא המפר לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 4,000 דולר ירדני ו-1,600 שקלים מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 1,900 דולר בא.ב.ת 728576.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מאג'ד חלו (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 15.11.2016 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 23.11.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי למעט סכום של 1,100 ש"ח השייכים לו, מדובר בכסף שמקורו בתורם זר, אותו פגש בכפר מנדה שנתן לו כסף כתרומה לארגון הנערים הפלסטיני, בו פועל המפר בהתנדבות, לצורך תשלומי שכר למורי הארגון. כתימוכין לטענתו, הציג המפר בפני הוועדה קבלה. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. המפר אישר בפני חברי הוועדה כי הוא מכיר את חובת דיווח על כספים שסכומם עולה על 12,000 שקלים, אך סבר כי החובה חלה על סוחרים בלבד. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באדם העובר תדיר במעבר ארז, המודע להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, בפרט השיקול ההומניטרי שכן הכסף ניתן כתרומה למען ילדים בעזה ואף הוצגה בפני הוועדה אסמכתא לכך. בנוסף, הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; היקפה הכספי של העבירה והעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה ידיעת המפר את הוראות החוק והעובדה שהוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח.

8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 שקלים בלבד.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: יעקב יהב, עמיקם ארז ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 58/16, מתאריך 08.12.2016
המקרים המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 29.11.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל לעזה דרך מעבר ארז, כשברשותו סכום של 15,440 שקלים עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 3,440 שקלים בא.ב.ת. 728578.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמוד אבו חמיד (להלן: "המפר")

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 29.11.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 08.12.2016.
3. הוועדה קיבלה את טענת המפר לפיה מקור הכספים שנמצאו ברשותו בעסקיו וכן את טענתו לפיה סכום הכסף שנמצא ברשותו נועד לרכישת בקר בישראל ועבור תשלום הוצאות עסקיות שונות, דוגמת הובלה.
4. בניגוד לכך, הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר באשר לסיבת אי-הדיווח. כידוע, ועדה זו אינה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. בבחינת למעלה מן הדרוש, אפוא, תציין הוועדה כי את טענתו של המפר באשר לסיבת אי-הדיווח לא ניתן לקבל. המפר הוא איש עסקים הנכנס ויוצא מישראל באופן תדיר ומכיר, כפי שהעיד על עצמו, את חובת הדיווח. אף אם לא ידע במדויק מה סכום הכסף שנמסר לו על ידי אחיו היה עליו לספור אותו או לציין בפני פקיד המכס במעבר כי הוא קיבל את הכסף לידי זמן קצר לפני כן ולכן הוא מבקש שהות לבדוק מה הסכום שברשותו. לא כך נהג המפר.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר, המקפיד, ככלל, לדווח על הכספים שברשותו; היקפה הכספי הנמוך של ההפרה; וכן העובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה התנהלותו של המפר מול פקיד המכס ודחיית הסבריו באשר לסיבת אי-הדיווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 שקלים בלבד.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.

10. למפר זכות ערעור לבית משפט שלום בתוך 30 ימים ממועד קבלת החלטה כתובה
12.

על החתום: חברי הוועדה: יוסי בן ישי, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד ניצן וולקן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 59/16, מתאריך 20.04.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 29.11.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז, כשברשותו סכום של 17,250 שקלים עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 5,250 שקלים בא.ב.ת. 728579

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי חסאם מחסין (להלן: "המפר").
ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 29.11.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 08.12.2016, באמצעות שיחת טלפון.
3. הוועדה החליטה לקבל את טענת המפר לפיה מקור הכספים בעסקיו וכי הוא נועד לטיפול רפואי בבית-חולים במזרח ירושלים.
4. כידוע, וכפי שצוין לא אחת, ועדה זו אינה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק. זאת, משום שמדובר בחובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנדון תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. בבחינת למעלה מן הדרוש יצוין, אפוא, כי הוועדה אינה מקבלת את טענתו של המפר ביחס לסיבת אי-הדיווח. כאמור, המפר נכנס ויוצא מישראל לעיתים תכופות והוא העיד על עצמו כי הוא מכיר את חובת הדיווח ואף דיווח בעבר. בנסיבות אלה, היה על המפר לדעת היטב, מבעוד מועד, איזה סכום הוא נושא עמו ולדווח עליו כנדרש.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנדון, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות נסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי של המפר. הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר וכך בכך שהמפר, על פי טענתו, דיווח בעבר על כספים; בהיקפה הכספי הנמוך של ההפרה; וכן בעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נלקחה בחשבון העובדה שטענותיו של המפר באשר לסיבות אי-הדיווח נדחו.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להסתפק בהטלת עיצום כספי בסך 750 שקלים בלבד.
9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר טלפונית מיד לאחר הדיון בוועדה והוא עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.

10. למפר הובהר עוד, כי עומדת לו זכות ערעור לבית משפט השלום בתוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: יוסי בן-ישי, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד ניצן וולקן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 60/16, מתאריך 08.12.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 05.12.2016 יצא המפר לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 5,000 דולר ארה"ב עליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 1,800 דולר בא.ב.ת. 728580.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שריף מושתהא (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 05.12.2016 וכן בדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 08.12.2016.
3. הוועדה מקבלת את הסבריו של המפר באשר ליעד ומקור הכספים. יצוין בהקשר זה, כי המפר עמד על גרסתו בעניין זה והשיב לשאלות רבות שהופנו אליו על ידי חברי הוועדה באופן עקבי.
4. כידוע, וועדה זו אינה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. למעלה מן הדרוש, אפוא, תציין הוועדה כי הסבריו של המפר באשר לסיבת אי-הדיווח אינם יכולים להתקבל. ראשית, מדובר במפר שהעיד על עצמו כי הוא נכנס לישראל ויצא ממנה לעתים קרובות. בנסיבות אלה, קשה לקבל את טענתו כי הוא אינו מכיר כלל את חובת הדיווח. ממילא, אף אם אף אם המפר אינו מכיר את חובת הדיווח, כפי שטען, קשה להבין מדוע לא טרח לברר מהן החובות החלות עליו לאחר שראה את ההוראה על חובת הדיווח בשלטים המוצבים במעבר ולאחר שראה אחרים מצהירים על כספים המצויים ברשותם.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר; ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר מדובר בהפרה ראשונה שהיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות התחשבות בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; היקפה הכספי הנמוך יחסית של ההפרה; והעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. לחומרה נשקלה דחיית גרסתו של המפר לעניין סיבת אי הדיווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 שקלים בלבד.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו אליו בהמשך.

10. למפר זכות לערער על החלטה זו בפני בית משפט השלום בתוך 30 ימים מיום קבלתה.

על החתום: חברי הוועדה: יוסי בן-ישי, עו"ד חגי מזרחי ועו"ד ניצן וולקן

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 61/16, מתאריך 15.12.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 11.12.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו סכום של 30,000 דולר ארה"ב, מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**החוק**"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 3,800 דולר בא.ב.ת. 600424.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ארכדי לודוכין (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 11.12.2016 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 15.12.2016, באמצעות נציג מטעמו.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכסף שלו מרוסיה וכי הוא מיועד לצורך תשלום עבור היוועצות רפואית בישראל ותשלום לחברה ישראלית המלווה אותו בתהליך הרפואי שלשמו הגיע לישראל. הוועדה נוטה לקבל את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף, אך יחד עם זאת לא השתכנעה בדבר יעדו, וזאת משום שלא הוצגו בפניה מסמכים ו/או אסמכתאות רפואיות כלשהן, התומכים בטענותיו.
4. המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח על כספים שסכומם עולה על 100,000 שקלים בישראל, אך מכיר את הוראות החוק המקביל ברוסיה שם דיווח על הוצאת הכספים. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באיש עסקים אשר מכיר את חובת הדיווח ברוסיה, הנוהג לבקר בישראל לעיתים תכופות. יתרה מכך, במקרה זה, הוועדה סבורה כי היה על המפר לעשות מאמץ ולברר ביוזמתו מהו סף הדיווח בישראל, שכן צוין בדיון בפני הוועדה שהכיר את חובת הדיווח בכניסה וביציאה מרוסיה. כמו כן, יצוין כי ברחבי שדה התעופה פזורים שלטים רבים המסבירים אודות החובה האמורה, אף בשפה הרוסית.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005): "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייוון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה

אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בבוא הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר, את העובדה כי התקבלו טענותיו לעניין מקור הכספים ואת נסיבות המקרה בכללותו. מנגד, הוועדה לא השתכנע בדבר טענותיו של המפר לעניין יעד הכספים שכן לא הוצג בפני הוועדה אסמכתאות התומכות את טענותיו. כמו כן, נשקלה לחומרה ידיעת המפר את הוראות החוק המקביל ברוסיה ודיווחו לשלטונות שם על הוצאת הכספים, היותו איש עסקים הנע בין מדינות בעולם שממנו מצופה להכיר הוראות חוק בדבר הכנסה והוצאה של כספים ממדינות אליהן הוא מגיע.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 7,000 ש"ח.

12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לשליחו של המפר מיד לאחר הדיון בוועדה. שליחו של המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים לבית משפט השלום, תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

על החתום: חברי הוועדה: יעקב יהב, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 62/16, מתאריך 15.12.2016
המקרים המהווים הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 8.12.16 יצא המפר לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 3,750 דולר, 120 ריאל קטארי ו-20 דינר ירדני, עליהם לא הצהיר, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 850 דולר בא.ב.ת. 728581.

ביום 14.11.2016 נכנס המפר לכאורה מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 4,000 דולר, 100 דינר ירדני ו-2,000 שקלים, מבלי שהצהיר על הכנסתם, זאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר באסם חמיד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין שני מקרים של אי דיווח על הוצאה והכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 8.12.2016 וכן בדיון שהתקיים לפני הוועדה, ביום 15.12.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הסכום שייך לו וכי מדובר בכסף שהוציא עמו מעזה ביום 14.11.16 על מנת לממן טיפול רפואי שאמור היה לעבור בקטאר. המפר הציג בפני הוועדה מסמכים רפואיים המחזקים את טענתו. לעניין הכסף שנמצא ברשותו בבדיקת המכס ביום 8.12.16 טען המפר כי מדובר בכסף שהוציא עמו מעזה אך מכיוון שבתו, המתגוררת בקטאר, שילמה עבור הטיפול הרפואי שעבר, שב חזרה לעזה עם הכספים. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. באשר לנסיבות אי-הדיווח, הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר, זאת מאחר שמדובר בסוחר העובר תדיר במעבר ארז אשר אמור להיות מודע להוראות החוק ולחובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל.
5. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה

להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין. הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; בהיקפה הכספי הנמוך של העבירה והעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שמדובר בשתי הפרות דיווח והעובדה שסיבת אי הדיווח שהציג המפר לא התקבלה על ידי הוועדה.

8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 3,000 ש"ח בלבד.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: יעקב יהב, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 63/16, מתאריך 15.12.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 12.12.16 נכנס המפר לכאורה מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 16,390 שקלים מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 4,390 שקלים בא.ב.ת. 728582.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חגאג ראפת (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 12.12.2016 וכן בדיון שהתקיים לפני הוועדה, ביום 15.12.2016.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכספי העסק אשר נועדו לרכישת מלגזה משומשת בישראל. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ולעניין יעדו.
4. המפר אישר בפני חברי הוועדה כי הוא מכיר את חובת הדיווח על כספים שסכומם עולה על 12,000 שקלים ואף דיווח על הכנסת כספים לישראל יום קודם ליום התפיסה. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים מישראל בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, הימנעות מדיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסבריו של המפר, זאת מאחר ומדובר בסוחר העובר תדיר במעבר ארז ומודע להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים. כמו-כן, העובדה שהמפר מסר שתי גרסאות לעניין סיבת אי הדיווח, לא נסתרה מעיני חברי הוועדה.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הלבנת ההון המוכרים והרגישים ביותר, שכן מדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. מסיבה זו, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין. הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; היקפה הכספי הנמוך של ההפרה והעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה

לחומרה ידיעת המפר את הוראות החוק, הצהרתו על הכנסת כספים לישראל יום קודם לכן, והצגת שתי גרסאות סותרות באשר לסיבת אי-הדיווח.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 3,000 שקלים.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום

על החתום: חברי הוועדה: יעקב יהב, ציון אפרתי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 64/16, מתאריך 27.12.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 20.12.16 נכנס המפר לכאורה מרוסיה לישראל דרך נתב"ג כשברשותו סכום של 52,360 דולר ארה"ב, שעליו לא הצהיר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 26,500 דולר בא.ב.ת. 608712.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דבקרוב חיים אופיר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מרוסיה דרך נתב"ג.

2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 20.12.2016 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 20.12.2016, באמצעות בא כוחו.

3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים ניתנו לו על ידי אדם בשם אלכסנדר לישנסקי במוסקבה, העוסק, למיטב ידיעתו, בתחום האנרגיה או הכימיה, וכי לאחר נחיתתו אמור היה אדם כלשהו ליצור עמו קשר כדי לקחת את הכספים. למעשה, המפר לא ידע לספק לוועדה פרטים בכל הנוגע למקור הכסף ויעדו.

4. המפר טען כי אינו מכיר את חובת הדיווח על כספים שסכומם עולה על 100,000 שקלים. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באזרח ישראלי העובר מפעם לפעם בנתב"ג ואמור להיות מודע להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים, כפי שמורים שלטי ההסברה הרבים הפזורים ברחבי הטרימינל, הן בכניסה לישראל והן ביציאה ממנה.

6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

7. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, בכדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

8. עוד לעניין חשיבות משטר הדיווחים קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסות והוצאות כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

10. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments".

12. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסות והוצאות כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

13. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות סכום ההפרה, שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה. מבחינת שיקולים לחומרה שקלה הוועדה את העובדה כי המפר שימש, במקרה דנן כבלדר, וכי הכסף ניתן לו ברוסיה לצורך העברתו לצד ג' שזהותו אינה ידועה בישראל, זאת ללא כל

אסמכתא לעניין מקור הכספים ויעדם. בנוסף, הוועדה מצפה מאזרחי ישראל המרבה
בנסיעות להכיר את הוראות החוק בנושא הכנסה והוצאה של כספים.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של
50,000 שקלים בלבד.

15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו לבא כוח המפר מיד לאחר הדיון בוועדה. בא
כוח המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה
כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, יונתן פיטוסי ועו"ד לין לרר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 65/16, מתאריך 27.12.2016
המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 21.12.2016 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 4,250 דולר ארה"ב, 160 שקלים ו-300 לירות מצריות מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 1,200 דולר בא.ב.ת. 728583.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חירי מצרי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל מעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 21.12.2016. המפר לא התייצב לדיון בפני הוועדה, למרות שזומן כדין ועל כן התקיים הדיון בוועדה בהיעדרו.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מדובר בכסף שלו וכי הוא מיועד לצורך מימון חופשה פרטית וסיוע כספי לבנו הלומד במצרים. הוועדה קיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור הכסף ויעדו.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא מכיר את חובת הדיווח על כספים שסכומם עולה על 12,000 ש"ח, אך סבר כי אין הבדל מהותי בין סך של 12,000 ש"ח ל-16,000 ש"ח. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר שמדובר באיש עסקים אשר מכיר את חובת הדיווח במעבר ארז בו הוא עובר באופן תדיר.
6. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי המפר יצא לחופשה פרטית לרגל חג המולד ואת רצונו לסייע לבנו הלומד במצרים, את היות ההפרה ראשונה, ואת מכלול נסיבות העניין. מנגד, נשקלה לחומרה ידיעת המפר את הוראות החוק, את היותו איש עסקים הנכנס לישראל דרך מעבר ארז באופן תדיר ואת העובדה כי הוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח בלבד.

9. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר לאחר הדיון בוועדה.

10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

על החתום: חברי הוועדה: זאב ציגלברג, יונתן פיטוסי ועו"ד לין לרר